

Sääntöpohjainen päättely

- Sääntöpohjainen päättely:
logiikkaohjelmointi, deduktiiviset tietokannat,
asiantuntijajärjestelmät
- Horn-klausuulit tarjoavat loogisen pohjan sääntöpohjaiselle päättelylle.
- Horn-klausuuleille tehokkaita toteutusmenetelmiä.
- Horn-klausuulit ovat käytetyin lauselogiikan tehokkaasti ratkaistavissa oleva aliluokka.
- Tyypillisesti tarvitaan kuitenkin Horn-klausuuleja ilmaisuvoimaisempi kieli (negaatio/komplementti).

© 2001 Teknillinen korkeakoulu, Tietojenkäsittelyteorian laboratorio

Horn-klausuulit

Määritelmä. Horn-klausuuli on literaalien disjunktio, jossa on korkeintaan *yksi* positiivinen literaali.

Esimerkki. $\neg P \vee \neg Q \vee \neg R$ ja $\neg P \vee Q \vee \neg R$ ovat Horn-klausuuleja.

Esimerkki. Klausuuli $P \vee \neg Q \vee R$ ei ole Horn-klausuuli.

Merkintätapa.

Horn-klausuuli $\neg P_1 \vee \dots \vee \neg P_n \vee Q$ kirjoitetaan usein muodossa

$$Q \leftarrow P_1 \wedge \dots \wedge P_n$$

ja Horn-klausuuli $\neg P_1 \vee \dots \vee \neg P_n$ muodossa

$$\leftarrow P_1 \wedge \dots \wedge P_n$$

© 2001 Teknillinen korkeakoulu, Tietojenkäsittelyteorian laboratorio

Ohjelmaklausuulit

Tyypillisesti käytetään ohjelmaklausuuleja
(engl. program clauses; definite clauses).

Määritelmä. *Ohjelmaklausuuli* on literaalien disjunktio
 $A \vee \neg B_1 \vee \dots \vee \neg B_n$, jossa on täsmälleen *yksi* positiivinen literaali.

Esimerkki. Klausuuli $\neg P \vee \neg Q \vee \neg R$ ei ole ohjelmaklausuuli, mutta
 $\neg P \vee Q \vee \neg R$ (eli $Q \leftarrow P \wedge R$) on.

Väite. Ohjelmaklausuulijoukko on toteutuva.

Ohjelmaklausuulijoukolle saadaan malli M esim. merkitsemällä jokaisen klausuulin $A \vee \neg B_1 \vee \dots \vee \neg B_n$ positiivinen atomi A todeksi.

Huomio. Horn-klausuulien joukko ei ole välttämättä toteutuva.
Esimerkiksi $\{P, \neg P\}$ on toteutumaton.

- Merkitään jatkossa ohjelmaklausuulien joukossa S esiintyvien atomien joukkoa $HB(S)$:llä (kysymyksessä Herbrand-kanta).
- Horn-klausuulien joukolle S voidaan määritellä vastaava ohjelmaklausuulijoukko S' ottamalla käyttöön uusi atomi \perp ja kirjoittamalla S :n puhtaasti negatiiviset Horn-klausuulit

$$\neg P_1 \vee \dots \vee \neg P_n$$

muotoon

$$\perp \vee \neg P_1 \vee \dots \vee \neg P_n \text{ (eli } \perp \leftarrow P_1 \wedge \dots \wedge P_n \text{)}.$$

Horn-klausuulien toteutuvuusongelma voidaan ratkaista ohjelmaklausuuliesityksen avulla.

Väite. Joukko Horn-klausuuleja S on toteutuva $\iff S' \not\models \perp$, missä S' on joukkoa S vastaava ohjelmaklausuulien joukko.

Esimerkki. $\{P, \neg P\}$ ei ole toteutuva ja $\{P, \perp \leftarrow P\} \models \perp$.

Ohjelmaklausuulien minimimalli

Määritelmä. (i) Malli M_1 (atomilauseiden joukko) on pienempi kuin malli M_2 ($M_1 < M_2$), joss $M_1 \subset M_2$.

(ii) Klausuulijoukon mallia M (atomilauseiden joukko) sanotaan minimaaliseksi, jos lausejoukolla ei ole sitä pienempää mallia.

Esimerkki. Tarkastellaan ohjelmaklausuulien joukkoa

$$S = \{Q \leftarrow R, R \leftarrow P \wedge Q\}.$$

- Totuusjaku $M = \{Q, R\}$ on S :n malli.
- M ei ole minimaalinen, koska $M' = \emptyset$ on myös S :n malli.
- Sen sijaan M' on S :n minimimalli.

Teoreema. Olkoon $M_i \subseteq \text{HB}(S)$ (missä $i \in I$) mikä tahansa kokoelma ohjelmaklausuulien joukon S malleja. Tällöin myös leikkaus

$$M = \bigcap \{M_i \mid i \in I\}$$

on malli joukolle S .

Todistus. Tehdään vastaoletus $M \not\models S$.

$$\Rightarrow \exists A \leftarrow B_1 \wedge \dots \wedge B_n \in S \text{ s.e. } \{B_1, \dots, B_n\} \subseteq M,$$

mutta $A \notin M$

$$\Rightarrow \text{kaikille } i \in I \text{ pätee } \{B_1, \dots, B_n\} \subseteq M_i$$

$$\Rightarrow \text{kaikille } i \in I \text{ pätee } A \in M_i, \text{ koska } M_i \models S,$$

$$A \leftarrow B_1 \wedge \dots \wedge B_n \in S \text{ ja } M_i \models A \leftarrow B_1 \wedge \dots \wedge B_n$$

$$\Rightarrow A \in M = \bigcap \{M_i \mid i \in I\}, \text{ ristiriita. } \square$$

Teoreema. Ohjelmaklausuulijoukolla S on ainakin yksi minimimalli.

Todistus. Koska S on toteutuva, sillä on ainakin yksi malli M_0 .

Määritellään laskeva mallien sekvenssi M_0, M_1, \dots seuraavasti:

1. Seuraajaordinaaleille α :

- Jos $M_{\alpha-1}$ on S :n minimimalli, määritellään $M_\alpha = M_{\alpha-1}$
- Jos $M_{\alpha-1}$ ei ole S :n minimimalli, on S :llä malli $M \subset M_{\alpha-1}$, jolloin määritellään $M_\alpha = M$.

2. Rajaordinaaleille α :

- Määritellään $M_\alpha = \bigcap_{\beta < \alpha} M_\beta$
(joka on myös S :n mallien leikkauksena S :n malli).

Jos sekvenssi oletetaan aidosti laskevaksi päädytään ristiriitaan, kun α :n kardinaliteetti ylittää joukon $\text{HB}(S)$ kardinaliteetin

$\implies S$:lle saadaan minimimalli jollakin ordinaalilla α .

Teoreema. Joukolla ohjelmaklausuuleja S on yksikäsitteinen minimimalli M_S (pienin malli), joka on S :n kaikkien mallien leikkaus.

Todistus. Edellä osoitettiin, että S :llä on ainakin yksi minimimalli.

Oletetaan, että M_1 ja M_2 ovat S :n minimimalleja.

$\implies M_1 \cap M_2$ on S :n malli.

$\implies M_1 \cap M_2 = M_1$ ja $M_1 \cap M_2 = M_2$,
koska M_1 ja M_2 ovat minimimalleja

$\implies M_1 = M_2$.

- Kaikille S :n malleille $M \subseteq \text{HB}(S)$ pätee $M_S \subseteq M$, koska M_S osoitettiin edellä yksikäsitteiseksi.

- Täten kaikkien S :n mallien (joihin myös M_S lukeutuu) leikkaus $\bigcap \{M \subseteq \text{HB}(S) \mid M \models S\}$ on täsmälleen M_S . \square

Teoreema. Olkoon S joukko ohjelmaklausuuleja. Tällöin

$$M_S = \{P \in \text{HB}(S) \mid S \models P\}.$$

Todistus. Tarkastellaan mitä hyvänsä atomia $P \in \text{HB}(P)$. Nyt

$$\begin{aligned} S \models P &\iff M \models P \text{ kaikille } S\text{:n malleille } M \subseteq \text{HB}(S) \\ &\iff P \in M \text{ kaikille } S\text{:n malleille } M \subseteq \text{HB}(S) \\ &\iff P \in M_S, \end{aligned}$$

koska $M_S = \bigcap \{M \subseteq \text{HB}(S) \mid M \models S\}$.

Minimimallin konstruointi

Määritelmä. Olkoon S (mahd. ääretön) joukko ohjelmaklausuuleja. Määritellään operaattori $T_S : \mathbf{2}^{\text{HB}(S)} \rightarrow \mathbf{2}^{\text{HB}(S)}$ seuraavasti:

$$T_S(M) = \{P \mid P \leftarrow P_1 \wedge \dots \wedge P_n \in S \text{ ja } \{P_1, \dots, P_n\} \subseteq M\}$$

Esimerkki. Olkoon $S = \{P \leftarrow P, Q, R_1 \leftarrow Q, R_2 \leftarrow Q \wedge P\}$.

Nyt $T_S(\{P\}) = \{P, Q\}$ ja $T_S(\{P, Q\}) = \{P, Q, R_1, R_2\}$.

► M on kuvauksen T_S kiintopiste, joss $T_S(M) = M$.

Esimerkki. $M_1 = \{P, Q, R_1, R_2\}$ on kuvauksen T_S kiintopiste:
 $T_S(M_1) = \{P, Q, R_1, R_2\} = M_1$

► Kiintopiste M on pienin, jos muille kiintopisteille $M', M \subseteq M'$.

Esimerkki. $M_2 = \{Q, R_1\}$ on kuvauksen T_S pienin kiintopiste.

- Operaattori T_S on monotoninen:

kaikille $M \subseteq M' \subseteq \text{HB}(S)$ pätee $T_S(M) \subseteq T_S(M')$.

- Knaster-Tarski -teoreema: jokaisella monotonisella operaattorilla on yksikäsitteinen pienin (suurin) kiintopiste.

Teoreema. Operaattorilla T_S on pienin kiintopiste

$$\text{lfp}(T_S) = \bigcap \{M \subseteq \text{HB}(S) \mid T_S(M) \subseteq M\}.$$

Väite. Atomilauseiden joukko $M \subseteq \text{HB}(S)$ on ohjelmaklausuulijoukon S malli, joss $T_S(M) \subseteq M$.

Todistus. $M \not\models S$

$\iff \exists A \leftarrow B_1 \wedge \dots \wedge B_n \in S$ s.e. $\{B_1, \dots, B_n\} \subseteq M$, mutta $A \notin M$

$\iff \exists A \in T_S(M)$ s.e. $A \notin M \iff T_S(M) \not\subseteq M. \quad \square$

Teoreema. Pienin malli $M_S = \text{lfp}(T_S)$.

Määritelmä.

$$T_S \uparrow 0 = \emptyset$$

$$T_S \uparrow \alpha = T_S(T_S \uparrow \alpha - 1)$$

$$T_S \uparrow \omega = \bigcup \{T_S \uparrow \alpha \mid \alpha < \omega\}$$

Teoreema. Pienin kiintopiste $\text{lfp}(T_S) = T_S \uparrow \omega$.

Esimerkki. Joukolle $S = \{P \leftarrow P, Q, R_1 \leftarrow Q, R_2 \leftarrow Q \wedge P\}$:

$$T_S \uparrow 0 = \emptyset,$$

$$T_S \uparrow 1 = T_S(T_S \uparrow 0) = T_S(\emptyset) = \{Q\},$$

$$T_S \uparrow 2 = T_S(T_S \uparrow 1) = T_S(\{Q\}) = \{Q, R_1\},$$

$$T_S \uparrow 3 = T_S(T_S \uparrow 2) = T_S(\{Q, R_1\}) = \{Q, R_1\},$$

\vdots

$$T_S \uparrow \omega = \bigcup \{T_S \uparrow \alpha \mid \alpha < \omega\} = \{Q, R_1\}.$$

Johdettavuus ohjelmalauseilla

Määritelmä. Atomilauseen P on johto ohjelmalauseista S on äärellinen jono atomilauseita P_0, \dots, P_n siten, että $P = P_n$ ja

- (i) $P_0 \in S$ ja
- (ii) jokaiselle $i > 0$ on olemassa $P_i \leftarrow Q_1 \wedge \dots \wedge Q_n \in S$ siten, että $\{Q_1, \dots, Q_n\} \subseteq \{P_1, \dots, P_{i-1}\}$.

Jos lauseelle P on olemassa johto joukosta S , merkitään tätä $S \vdash P$.

Teoreema. (i) $S \models P \iff S \vdash P$ ja
(ii) $M_S = \{P \mid P \text{ on atomilause ja } S \vdash P\}$.

Esimerkki. $S = \{P \leftarrow P, Q, R_1 \leftarrow Q, R_2 \leftarrow Q \wedge R_1, R_2 \leftarrow P\}$.

Jono Q, R_1, R_2 on lauseen R_2 johto joukosta S ($S \vdash R_2$).

Jono Q, P, R_2 ei ole lauseen R_2 johto joukosta S .

Logiikkaohjelmat ja deduktiiviset tietokannat

➤ Logiikkaohjelmat (ilman ei-loogisia operaatioita: cut, not, assert, retract) ja deduktiiviset tietokannat voidaan tulkita ohjelmaklausuulien joukoiksi S , joissa literaalit sisältävät muuttujia sekä vakio- ja funktiosymboleja.

➤ Säännöt ovat siis muotoa

$$P(\vec{t}) \leftarrow Q_1(\vec{t}_1) \wedge \dots \wedge Q_n(\vec{t}_n)$$

missä $\vec{t}, \vec{t}_1, \dots, \vec{t}_n$ ovat predikaattien P, Q_1, \dots, Q_n argumentteina olevia termilistoja.

➤ Mikä on tällaisen ohjelmaklausuulijoukon S semantiikka: milloin annettuun kyselyyn $Q(\vec{t})$ pitää antaa myönteinen vastaus?

- Jokaiseen ohjelmaklausuulien joukkoon S liittyy Herbrand-universumi $HU(S)$ eli S :n vakio- ja funktiosymboleista muodostettavissa olevien muuttujattomien termien joukko.
- Mikä tahansa S :n muuttujia sisältävä ohjelmaklausuuli $P(\vec{t}) \leftarrow Q_1(\vec{t}_1) \wedge \dots \wedge Q_n(\vec{t}_n)$ voidaan *instatioida* korvaamalla muuttujat $HU(S)$: muuttujattomien termien eri kombinaatioilla.
- Muuttujia sisältävä ohjelmaklausuulien joukko S edustaa *Herbrand-instanssiensa* joukkoa S_H , joka voidaan tulkita propositionaaliseksi ohjelmaklausuulien joukoksi.
- Joukolla S_H on yksikäsitteinen pienin Herbrand malli M_{S_H} .
- Tästä saadaan kriteeri kyselyjen oikeellisuudelle: olkoon x_1, \dots, x_n kyselyssä $Q(\vec{t})$ esiintyvät muuttujat.
Nyt $S \models \exists x_1 \dots \exists x_n Q(\vec{t}) \iff$ on olemassa vastaussubstituutio θ (korvaa x_i :t $HU(S)$:n termeillä) s.e. $Q(\vec{t})\theta \in M_{S_H}$.

© 2001 Teknillinen korkeakoulu, Tietojenkäsittelyteorian laboratorio

Esimerkki. Deduktiivinen tietokanta S :

$p(a, c). \quad p(b, c). \quad q(X) :- p(X, Y).$

- Herbrand-universumi $HU(S) = \{a, b, c\}$.
- Herbrand-instanssien joukko S_H :
 $p(a, c). \quad p(b, c).$
 $q(a) :- p(a, a). \quad q(a) :- p(a, b). \quad q(a) :- p(a, c).$
 $q(b) :- p(b, a). \quad q(b) :- p(b, b). \quad q(b) :- p(b, c).$
 $q(c) :- p(c, a). \quad q(c) :- p(c, b). \quad q(c) :- p(c, c).$
- Pienin Herbrand-malli $M_{S_H} = \{p(a, c), p(b, c), q(a), q(b)\}$.
- M_{S_H} antaa kyselyille odotetut vastaukset:

?- $p(a, c)$. kyllä	?- $p(a, d)$. ei
?- $q(a)$. kyllä	?- $q(c)$. ei

© 2001 Teknillinen korkeakoulu, Tietojenkäsittelyteorian laboratorio

Esimerkki. Olkoon tietokanta S seuraava:

```
vanhempi(kaija,jussi). vanhempi(tauno,jussi).  
vanhempi(kaija,teiija). vanhempi(saija,kaija).  
vanhempi(raiija,saija).  
sisarus(X,Y) :- vanhempi(Z,X), vanhempi(Z,Y).  
esivanhempi(X,Y) :- vanhempi(X,Y).  
esivanhempi(X,Y) :- vanhempi(X,Z), esivanhempi(Z,Y).
```

► Pienin Herbrand-malli M_{S_H} antaa odotetut vastaukset:

```
?- vanhempi(kaija,jussi). kyllä      ?- vanhempi(raiija,jussi). ei  
?- sisarus(teiija,jussi). kyllä     ?- sisarus(teiija,jukka). ei  
?- esivanhempi(raiija,jussi). kyllä ?- esivanhempi(raiija,jari). ei
```


Sääntökielen ilmaisuvoima

Säännöillä pystytään ilmaisemaan keskeiset relaatioalgebran operaatiot:

1. Unioni: $P(x_1, \dots, x_n) \leftarrow Q_1(x_1, \dots, x_n)$
 $P(x_1, \dots, x_n) \leftarrow Q_2(x_1, \dots, x_n)$
2. Leikkaus: $P(x_1, \dots, x_n) \leftarrow Q_1(x_1, \dots, x_n) \wedge Q_2(x_1, \dots, x_n)$
3. Projektio: $\text{Vanhempi}(x) \leftarrow \text{Vanhempi}(x, y)$
4. Valinta: $\text{Miljonaari}(x) \leftarrow \text{Tulot}(x, y) \wedge (y > 1000000)$
5. Kompositio: $\text{Tenttitulos}(x, y) \leftarrow \text{Opiskelija}(x, i) \wedge \text{Arvosana}(i, y)$

- Verrattuna relaatioalgebraan (SQL): komplementti puuttuu.
- Toisaalta säännöt ovat ilmaisuvoimaisempia kuin relaatioalgebra (SQL): relaatioiden määritelmät voivat olla rekursiivisia.

Esimerkki. Transitiivinen sulkeuma:

$$\text{Yhteys}(x, y) \leftarrow \text{Lento}(x, y)$$

$$\text{Yhteys}(x, y) \leftarrow \text{Lento}(x, y) \wedge \text{Yhteys}(y, z)$$

- Tyypillisesti lisätään komplementti jossain muodossa.

Esimerkki. Ad hoc -ratkaisut johtavat ongelmiin:

$$\text{Oluenjuoja}(x) \leftarrow \text{DI}(x) \wedge \text{not Absolutisti}(x),$$

$$\text{Absolutisti}(x) \leftarrow \text{Ekonomi}(x) \wedge \text{not Oluenjuoja}(x),$$

$$\text{DI}(\text{Liisa}), \text{Ekonomi}(\text{Liisa})$$

Toteutustekniikat

- Prologin toteutus ei ole täydellinen.
Esimerkki. Ohjelma $p :- p.$ ja kysely $?- p.$
Vastauksen pitäisi olla kieltävä mutta Prolog jää silmukkaan.
- Bottom-up: magic sets
Deduktiiviset tietokannat
- Top-down: SLG-resoluutio (tabling-tekniikka)
XSB-Prolog
- Muuttujattomalle ohjelmalle minimimalli voidaan laskea lineaarisessa ajassa [Dowling-Gallier, 1984].

Ratkaisumenetelmä prop. Horn-klausuuleille

- ▶ Horn-klausuulit muodostavat keskeisimmän tehokkaasti toteutettavissa oleva osajoukon lauselogiikasta.
- ▶ Ratkaisuongelma: onko äärellinen joukko propositionaalisia Horn-klausuuleja S toteutuva?
- ▶ Kun tämä osataan ratkaista tehokkaasti, saamme myös tehokkaan tavan ratkaista ongelman

$$S \models Q_1 \vee \dots \vee Q_n$$

missä S on Horn-klausuulijoukko ja jokainen Q_i on literaalien konjunktio, jossa esiintyy korkeintaan yksi negatiivinen literaali.

Huomio. $S \models Q \iff S \cup \{\neg Q\}$ on toteutumaton.

Neliöllinen ratkaisumenetelmä

1. Joukko Horn-klausuuleja S on toteutuva $\iff S' \not\models \perp$ (S' on joukkoa S vastaava ohjelmaklausuulien joukko).
2. $S' \not\models \perp \iff \perp \notin M_{S'}$.
3. Malli $M_{S'}$ voidaan laskea operaattorilla $T_{S'}$:
$$T_{S'} \uparrow 0, T_{S'} \uparrow 1, T_{S'} \uparrow 2, \dots$$
kunnes saavutetaan kiintopiste ($T_{S'} \uparrow n = T_{S'} \uparrow n - 1$).
4. Iteraatioita tarvitaan korkeintaan $|\text{HB}(S)| + 1$ kappaletta.
5. Joukon $T_{S'}(M)$ laskenta voidaan suorittaa mille tahansa $M \subseteq \text{HB}(S')$ lineaarisessa ajassa $\|S'\|$:n suhteen.
6. Aikakompleksisuus: $\mathcal{O}(|\text{HB}(S')| \times \|S'\|)$.

Lineaarinen ratkaisumenetelmä

- W.F. Dowling ja J.H. Gallier [1984]: *Linear-Time Algorithms for Testing the Satisfiability of Propositional Horn Formulae*
- Idea: toteutetaan T_S -iteraatio tehokkaalla tietorakenteella siten, että kutakin atomia käsitellään vain kerran.
- Käytetään taulukoita, joita varten tarvitaan kullekin atomille yksikäsitteinen indeksi $HB(S) = \{P_0, P_1, \dots, P_{n-1}\}$.
- Jos indeksejä ei tiedetä etukäteen ja syötejoukko joudutaan jäsentämään, vaatii indeksien muodostaminen $O(\|S\| \times \log |HB(S)|)$ työn (symbolitaulu).
- Tämän jälkeen algoritmi toimii lineaarisessa ajassa $\|S\|$:n suhteen.

Tietorakenteet

Olkoon syötejoukossa n atomilauseetta ja m ohjelmaklausuulia.

Otetaan käyttöön seuraavat taulukot:

- $val[0 \dots n-1]$: atomien P_0, P_1, \dots, P_{n-1} totuusarvot (aluksi true, jos P_i esiintyy ainoana positiivisena literaalina jossain ohjelmaklausuulissa, muutoin false).
- $occurs[0 \dots n-1]$: listat ohjelmaklausuuleista joissa atomit P_0, P_1, \dots, P_{n-1} esiintyvät negatiivisina.
- $negcnt[0 \dots m-1]$: klausuulien negatiivisten literaalien lukumäärät.
- $poslit[0 \dots m-1]$: klausuulien positiiviset literaalit.

Algoritmi

```
Luetaan syötejoukko;
Alustetaan taulukot val[0 ... n-1], occurs[0 ... n-1],
    negcnt[0 ... m-1] ja poslit[0 ... m-1];
consistent := true;
falseatom := atomin  $\perp$  indeksi;
queue := atomit, joille val[i] aluksi true;
minmodel;
/* Laskee syötteenä annetun ohjelmaklausuulijoukon pienimmän mallin
taulukoon val paitsi, jos  $\perp$  saa arvon tosi, jolloin keskeytetään. */
if consistent then
    print('satisfying model: '); printmodel
else print('unsat set of clauses')
endif
```

© 2001 Teknillinen korkeakoulu, Tietojenkäsittelyteorian laboratorio


```
procedure minmodel;
while not empty(queue) and consistent do
    a := get(queue);
    clauses := occurs[a] ;
    while not empty(clauses) and consistent do
        clause := get(clauses); negcnt[clause] := negcnt[clause]-1;
        if negcnt[clause]=0 then
            n := poslit[clause];
            if val[n]=false then
                val[n] := true;
                if n=falseatom then consistent := false else push(n, queue);
            endif
        endif
    done
done
```

© 2001 Teknillinen korkeakoulu, Tietojenkäsittelyteorian laboratorio

Esimerkki. Olkoon $S =$

$\{0 : P_0, 1 : P_1 \leftarrow P_0, 2 : P_2 \leftarrow P_1 \wedge P_0, 3 : P_3 \leftarrow P_1, 4 : \perp_5 \leftarrow P_2 \wedge P_4\}.$

Algoritmi laskee mallin $M_S = \{P_0, P_1, P_2, P_3\}$ seuraavasti:

$val[0] := true$	$a := 1$	$a := 2$
$queue := \langle 0 \rangle$	$clauses := [2,3]$	$clauses := [4]$
<hr/>	$clause := 2$	$clause := 4$
$a := 0$	$negcnt[2] := 0$	<hr/>
$clauses := [1,2]$	$val[2] := true$	$negcnt[4] := 1$
$clause := 1$	$queue := \langle 2 \rangle$	$a := 3$
$negcnt[1] := 0$	$clause := 3$	$clauses := []$
$val[1] := true$	$negcnt[3] := 0$	
$queue := \langle 1 \rangle$	$val[3] := true$	
$clause := 2$	$queue := \langle 2,3 \rangle$	
$negcnt[2] := 1$		

© 2001 Teknillinen korkeakoulu, Tietojenkäsittelyteorian laboratorio

Huomioita Dowling-Gallier-algoritmista

- Oikeellisuus: $val[i]=true \iff P_i \in \text{lf}_p(T_S).$
- Lineaarinen aikavaativuus suhteessa $\|S\|$:een.
 1. Kukin atomi päättyy jonoon (queue) korkeintaan kerran.
 2. Sisemmässä **while**-silmukassa tehdään työtä kokonaisuudessaan korkeintaan negatiivisten literaalien esiintymien lukumäärän verran.
- Algoritmin suorittaman hakutyyppi voidaan valita:
 - Jono \Rightarrow leveyshaku
 - Pino \Rightarrow syvyyshaku
- Samaa ideaa voidaan käyttää yksikköresoluution toteuttamiseen lineaarisessa ajassa (esim. Davis-Putnam -menetelmässä).

© 2001 Teknillinen korkeakoulu, Tietojenkäsittelyteorian laboratorio